

ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΙΑΙΑΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Υπό κ. ΙΩ. Λ. ΦΡΑΓΚΟΥ

Ἡ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις, ὡς γνωστόν, δημιουργεῖται εἴτε διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐπιβαλλομένων πάσης φύσεως φόρων, τελῶν, εἰσφορῶν, δικαιωμάτων κ.λ.π., εἴτε διὰ τῶν ἐπιβαλλομένων τοιούτων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ τῶν ἀνεξαρτήτων ὀργανισμῶν τῶν ἐκπληρούντων εἰδικούς σκοπούς.

Εἰς τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ μελετήσῃ τὴν ἔκτασιν τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν κατοίκων μιᾶς οἰασδήποτε χώρας ἐν συγκρίσει μὲ τὴν τοιαύτην ἐτέρας, τίθεται τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ποίους φόρους θὰ περιλάβῃ διὰ τὴν ἐξαγωγήν ἀκριβῶν συμπερασμάτων. Δυσχεραίνεται δὲ σοβαρῶς οὗτος, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν μιᾶς τοιαύτης ἐργασίας ὡς ἐκ τῆς ὑπάρξεως πληθῶς φόρων, σοβαρωτάτης μάλιστα ἀποδόσεως, μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους.

Εἶναι ἀληθές ὅτι πᾶν κρατικὸν φορολογικὸν σύστημα εἶναι πολύπλοκον. Ἡ πληθώρα τῶν φορολογιῶν, ἢ ὑπάρχουσα εἰς πάντα τὰ σύγχρονα Κράτη, μετὰ δυσκολίας παρακολουθεῖται ἀκόμη καὶ ὑπὸ τῶν φοροτεχνικῶν/των ὑπηρεσιῶν. Τὸ φαινόμενον ἐπιτείνεται ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἔλλειψις κωδικοποιήσεων ἐνημερουμένων ἀνελλιπῶς, καὶ ὅπου ἀλλεπάλληλοι εἶναι αἱ τροποποιήσεις τοῦ φορολογικοῦ συστήματος.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρουσιάζει καὶ τὸ ἑλληνικὸν κρατικὸν φορολογικὸν σύστημα. Ἐὰν ὅμως εἰς τοὺς ὑπάρχοντας κρατικούς φόρους προστεθῇ καὶ ἡ πληθὺς τῶν φόρων τῶν ἰσχυόντων καὶ τῶν δημιουργουμένων καθημερινῶς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοπικῶν ἀναγκῶν ἢ εἰδικῶν σκοπῶν, ἢ κατάστασις παρουσιάζεται περισσότερο πολύπλοκος.

Οἱ φόροι ἐπιβάλλονται, μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ νέου Συντάγματος, μόνον διὰ νόμων. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ φορολογικαὶ ἐπιβαρύνσεις ἀνταποδοτικῆς μορφῆς ἐπιβαλλόμεναι, κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμων, διὰ διοικητικῶν πράξεων, μερικαὶ τῶν ὁποίων δὲν δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Τοὺς φόρους ἢ μᾶλλον τὰς πολυποικίλας φορολογικὰς ἐπιβαρύνσεις, διακρίνομεν εἰς τρεῖς κατηγορίας :

1) Εἰς τοὺς φόρους ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

2) Εἰς τοὺς τοπικούς φόρους ἢ φόρους ὑπὲρ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ 3) εἰς τοὺς ὑπὲρ εἰδικῶν σκοπῶν τοιούτους.

σκομπωθῶμεν εἰς μίαν νέαν προσπάθειαν οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως ἀλλὰ καὶ ἠθικῆς ἐξυγιάνσεως. Ἀλλοίμονον ὅμως, ἂν τὰ ἰδικὰ μας ἐλαττώματα τὰ μεταβάλλουν εἰς γραμμὴν τῆς πολιτικῆς τῶν ἑναντι ἡμῶν οἱ μεγάλοι μας φίλοι! Δὲν θὰ ἀκολουθοῦν τότε πραγματικὴν πολιτικὴν. Πόσον ρεαλιστικώτερος πράγματι ὑπῆρξεν ὁ Γερμανὸς Καγκελλάριος κ. Ἀντενάουερ, δηλώνων διὰ λόγους ἀδιάφορον ποίους, τὴν ἰδίαν ἡμέραν τοῦ κ. Χάγκερτν ὅτι «ἔχει πλήρη κατανόησιν τῶν δυσκολιῶν μὲ τὰς ὁποίας παλαίει ἡ Ἑλλάς».

Εὐκρινῆς εἶναι καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας ἡ εὐχὴ ὁ νέος Πρόεδρος νὰ ξεπεράσῃ τὰ ἐμπόδια ποῦ ἐσημείωσα καὶ νὰ ἀποτελέσῃ ἡ ἐκλογή του σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου.

Φόροι τοῦ Δημοσίου: Τὴν ἐπιβολὴν τῶν φόρων τούτων κατευθύνει κυρίως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰδικώτερον ἢ ἀρμοδίαι δι' ἕκαστον φόρον ὑπηρεσία. Καὶ τὰ ἄλλα ὅμως Ὑπουργεῖα διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν τὸν αὐτὸν προορισμὸν ἐκπληροῦν δι' ἔσοδα ἡσσονος σημασίας. Οὕτω τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐπιβάλλει τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν δασικῶν προϊόντων, τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας τὰ τέλη ΤΤΤ, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου πάσης φύσεως εἰσφοράς, τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας τὰ ὑγειονομικὰ τέλη κ.λ.π. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τούτων οὐδεμία συντονιστικὴ ἐργασία προηγεῖται.

Τοπικοὶ φόροι: Οἱ φόροι ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως κατευθύνονται ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Πρόκειται περὶ τῶν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιβαλλομένων φόρων. Οἱ περισσότεροι τούτων ἀναταξοδοτικῶς κυρίως χαρακτηροῦν, ἐπιβάλλονται διὰ Διαταγμάτων κατ' ἐξουσιοδότησιν νόμων ἢ καὶ διὰ πράξεων τῶν οἰκείων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων κατ' ἐξουσιοδότησιν τῶν νόμων. Ὡς πρὸς τὰ ἐκδιδόμενα διατάγματα ἀπαιτεῖται συνήθως ἡ προσηγογραφία τῶν νόμων καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ προσηγογραφία τῆς ἀρμοδίας φορολογικῆς διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, παρὰ τὰς καταβληθείσας εἰς τὸ παρελθὸν προσπάθειαι, δὲν ἐπιτυγχάνεται κατὰ τρόπον συστηματικόν. Αἱ ἀρμοδίαι ὑπηρεσίαι ἀγνοοῦνται συστηματικῶς ὡς παρεμβάλλουσαι ἐμπόδια. Οὕτω φόροι ἐπιβαρύνοντες σοβαρῶς τὴν κατατάλασιν δὲν μελετῶνται ὑπὸ τῆς φορολογικῆς διοικήσεως τοῦ Κράτους, οὐδὲ ὅταν ἀκόμη ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὰς κρατικὰς φοροτεχνικὰς ὑπηρεσίας.

Ὡς πρὸς τοὺς τοπικοὺς φόρους, οἱ ὅποιοι εἶναι ἐξαιρετικῆς ἀποδόσεως, ἰδίως εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα, παρατηροῦμεν ὅτι οὐδεμία ἀνάμιξις, οὐδ' εἰς τὸν τρόπον τῆς βεβαίωσης τῶν οὐδ' εἰς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεώς των, ὑπάρχει ἐκ μέρους τῆς ἀρμοδίας διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Τὰ ζητήματα ἐπίσης τῆς ἐπιλύσεως τῶν φορολογικῶν διαφορῶν ρυθμίζονται ὑπὸ ἰδίας διαδικασίας.

Συνηθέστατα παρατηροῦμεν ὅτι ὑπάρχουν τοπικοὶ φόροι κατὰ διάφορον τρόπον βεβαιούμενοι καὶ εἰσπραττόμενοι, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐπιβολὴ τούτων νὰ ἀντιτίθεται εἰς τὰ γενικώτερα οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιδίωξεως τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἐσόδων τῆς τοπικῆς διοικήσεως δι' ἐπιβαρύνσεως τῶν ἐπωφελομένων μελῶν ταύτης, παραβιάζεται συνεχῶς, φραγμὸς ὅμως ἐπιβάλλεται εἰς τὰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις τῆς τοπικῆς διοικήσεως.

Ἐξ ἄλλου ὁ τρόπος τῆς ἐπιβολῆς φόρων ὑπὲρ τοπικῶν ἀναγκῶν δημιουργεῖ σοβαρὰ προβλήματα. Ἡ ἐπιβολὴ π.χ. φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τούτων μὲ ὁμοιόμορφον τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου, εὐνοεῖ τὰς παραγωγικὰς περιφερείας, αἱ ὅποια σπατάλην κάμνουν οὕτω τῶν ἐσόδων των. Τὰ ἔσοδα των διὰ τὸν λόγον τούτου πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκαι τῶν τοπικῶν διοικήσεων. Πῶς ὅμως θὰ ἱκανοποιηθοῦν αἱ ἀνάγκαι τῶν τοπικῶν διοικήσεων διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐπαρκεῖ ὁ φόρος οὗτος, λόγῳ πτωχῆς παραγωγῆς τῶν περιφερειῶν τούτων ἢ λόγῳ ἐλλείψεως φορολογητέας ὕλης; Πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται πρόσθετοι φόροι τοπικῆς φύσεως ἢ φόροι γενικῆς φύσεως κατανεμόμενοι εἰς τὰς ἐχούσας ἀνάγκαι τοπικὰς διοικήσεις; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πῶς θὰ γίνεται ἡ κατανομή; Ποία ὑπηρεσία θὰ μελετᾷ τὰς ἀνάγκαι των;

Φόροι ὑπὲρ εἰδικῶν σκοπῶν. Ὡς πρὸς τοὺς φόρους τούτους τὴν ἀρμοδιότητα δέον νὰ ἀναζητήσωμεν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, τὰς ἐποπτευσούσας καὶ ἐλεγχούσας τὰ διάφορα ἰδρύματα καὶ ὀργανισμούς.

Οἱ φόροι ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας κατευθύνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Ὡσαύτως οἱ φόροι ὑπὲρ τῶν λιμενικῶν ταμείων καὶ τῶν λιμενικῶν ἐν γένει ὀργανισμῶν.

Οἱ φόροι ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῶν ταμείων ἀσφαλίσεως τῶν ἐργαζομένων κατευθύνονται κυρίως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ παρ' ἄλλων Ὑπουργείων.

Οἱ φόροι ὑπὲρ τῶν εἰδικῶν τούτων σκοπῶν ἐπιβαλλόμενοι διὰ νόμου ἐκφεύγουν

τελείως τὸν ἔλεγχον ἐκ μέρους τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἢ ὅποια εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν ὑπάρχει ὀργανικῶς. Καὶ ὅπου διὰ διοικητικῆς πράξεως, κατ' ἐξουσιοδότησιν, καθορίζονται τοιοῦτοι φόροι, ἢ ὑποχρέωσις προσυπογραφῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἐξασφαλίζει τὴν παρά τῆς ἀρμοδίας φορολογικῆς ὑπηρεσίας ἐξέτασιν τούτων.

Πολλῶν μάλιστα ἐκ τῶν φόρων τούτων ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις ἀνατίθεται εἰς τὰς κρατικὰς φοροτεχνικὰς ὑπηρεσίας, αἱ διοικήσεις τῶν ὁποίων λαμβάνουσι γινῶσιν πάντοτε ἐκ τῶν ὑστέρων, διὰ νὰ διαρρυθμίσουν πλέον ἢ νὰ τροποποιήσουν τὰς διαδικασίας, ἢ δικονομικὰς διατάξεις ἢ νὰ ἀπαλλάξουν ἐκ τούτων τοὺς δικαιουμένους ἀτελείας. Οἱ περισσότεροι ὡσαύτως τῶν φόρων τούτων ἀποδίδονται ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς διαφόρους ὀργανισμούς, ὅλγιοι δὲ εἶναι οἱ ἀποδιδομένοι διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Πολλοὶ τούτων εἰσπράττονται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν καὶ ἄλλων μόνον ὁ ἔλεγχος τῆς εἰσπράξεως, διὰ τῆς προσαγωγῆς τῶν ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως, γίνεται ὑπὸ τῶν Κρατικῶν φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν.

Οὕτω πως παρουσιάζεται τὸ τρίπτυχον τοῦ Ἑλληνικοῦ φορολογικοῦ συστήματος. Τὰ φορολογικὰ ὅμως συστήματα δὲν καθιερῶνται διὰ τὴν αἰωνιότητα. Ἡ ταχύτης τῶν ἐξελίξεων καὶ ἡ μεταβλητότης τῶν συνθηκῶν δὲν συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν ἐπὶ μακρὸν ἄνευ τῶν ἐνδεικνυμένων μεταρρυθμίσεων, προσαρμογῶν καὶ συγχρονισμῶν. Αὐτὰ ὅμως πρέπει κατὰ πρῶτον νὰ ἀντιμετωπίζουσιν τὰς γενικωτέρας πάσης φύσεως ἀνάγκας τοῦ Κράτους, τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν αὐτονόμων ὀργανισμῶν τῶν ἐξυπηρετούντων εἰδικούς σκοπούς. Δὲν πρέπει ὅμως ἐξ ἄλλου νὰ παραβλέπουσιν τὰς οικονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας καὶ κυρίως τὴν ψυχολογίαν τοῦ φορολογουμένου, ἢ ὅποια ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συνθηκῶν ἐκάστης περιόδου. Εἰς τὴν καθιέρωσιν ἢ τὴν ἀναμόρφωσιν ἐνὸς φορολογικοῦ συστήματος προέχει πάντοτε τὸ στοιχεῖον τῆς πείρας καὶ ὅχι αἱ ἀρχαὶ αἱ ὁποῖαι ἀντιτίθενται συνήθως εἰς τὰ γεγονότα. Γενικῶς ἕνα φορολογικὸν σύστημα δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίζῃ τὴν ἀνάπτυξιν πρωτοβουλας καὶ ἀποταμιεύσεως ἢ νὰ καθιστᾷ ἀδύνατον μίαν δικαίαν κατανομήν τῶν βαρῶν. Ὡσαύτως δὲν πρέπει νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν φορολογούμενον ἐκπλήρωσιν διατυπώσεων δαπανηρῶν, πολυπλόκων καὶ ὀχληρῶν οὐδὲ πρέπει νὰ τὸν ὀψῇ εἰς τὴν καταδολέυσιν καὶ τὴν ἀποθάρρυνσιν.

Τὸ ἰσχύον Ἑλληνικὸν φορολογικὸν σύστημα παρά τὰς ἐπενεχθείσας εἰς αὐτὸ ἀπλουστεύσεις παρουσιάζει, νομίζομεν, ἀτελείας ἀντιτιθεμένας εἰς τοὺς ἀνωτέρω τιθεμένους σκοπούς.

Αἱ ἀπλουστεύσεις πρέπει νὰ διευκολύνουν τὸν φορολογούμενον εἰς τὸ νὰ ὑπολογίῃ καλῶς καὶ εὐχερῶς τοὺς φόρους τοὺς ὁποίους ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ. Δι' αὐτῶν πρέπει νὰ ἐπιτυγχάνεται ἔλεγχος ἐκ μέρους τῶν φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, χωρὶς ἀνωφελῆς ἐνοχλήσεις καὶ ἀπασχολήσεις καὶ κυρίως συγχρονισμὸς τῶν ἐκδηλώσεων τῶν διαφόρων φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν ἄσκησίν του πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διαδοχικῶν ἐνοχλήσεων ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ φορολογικοῦ ἐλέγχου.

Ὅσον καὶ ἂν διὰ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ἐπιδιώκεται ἱκανοποίησις ταμιευτικῶν ἀναγκῶν αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ γίνωνται χωρὶς τόνωσιν καὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως, ἢ ὅποια συντελεῖ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν γενικωτέρων ἀναγκῶν τῆς ἐθνικῆς οικονομίας καὶ ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς. Διὰ τὴν ἐπίτευξιν ὅμως τῶν τοιούτων σκοπῶν ἐπιβάλλεται συνδρομὴ καὶ συνεργασία καὶ τῶν ὀργανώσεων, ἐπαγγελματικῶν καὶ τεχνικῶν, αἱ ὁποῖαι θίγονται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἀλλὰ καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν τῶν τεταγμένων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν των ὡς καὶ τῶν ἔχουσῶν τὴν εὐθύνην τῆς καλῆς κατευθύνσεως τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ἐφαρμογῆς των.

Εἰς τὸ παρελθόν (1948) ἐκ τῆς τοιαύτης συνεργασίας ἐπετεύχθη κατάργησις πολλῶν φόρων καταναλώσεως διὰ τῆς ἐνσωματώσεώς των εἰς ἐνιαῖον φόρον, τὸν τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, χωρὶς πάντως ἐκ τῆς νέας ἐμφανίσεως νὰ δύναται νὰ ὑποστηρικθῇ ὅτι.

ηλαττώθη ή έργασία ή ότι διηκολύνθη ή έργασία εφαρμογής δι' άπλουστεύσεως τών δια-
τυπώσεων και τής όλης έργασίας.

Έπηκολούθησε του μέτρου τούτου άναμόρφωσις του διὰ τās ανάγκας τής τοπικής
αυτοδιοικήσεως (1953 και έντεϋθεν) εφαρμοζομένου φορολογικού συστήματος, με άμφίβο-
λα άποτελέσματα ώς πρός την ολοκληρωτικήν έξυπηρέτησιν τών επιδιωκομένων παρ'
αυτού σκοπών και την ίκανοποίησιν του φορολογουμένου κοινού.

Τελευταίως (1955) έπετεύχθη άναμόρφωσις και του φορολογικού κρατικού συστή-
ματος εις τόν τομέα τής άμέσου φορολογίας, διὰ τής καθιερώσεως του ένιαίου φόρου
έπι του εισοδήματος. Η άναμόρφωσις αύτη έπεβάλλετο και όφείλομεν νά όμολογήσω-
μεν ότι έγένετο χωρίς κίνδυνον νά μειωθῆ ή άπόδοσις του και νά καταστη έπισφαλής
ή μελλοντική ζωή του.

Τό φορολογικόν πρόβλημα έξητάσθη, προκειμένης τής τοιαύτης φορολογικής έπα-
ναστάσεως, και άπό τής πλευράς τών φορολογουμένων οι όποιοι θα τό ύφίσταντο, και
τής τοιαύτης τών φοροτεχνικών ύπηρεσιών αι όποιαι θα τό έφήρμοζον, αλλά και άπό τής
άπόψεως τόσον τής Έθνικής Οικονομίας, ή όποια θα ύφίστατο τελικώς τόν αντίκτυπον,
όσον και άπό άπόψεως παρεμβάσεως του Κράτους εις την άξιοποίησιν, έπ' όφελειά του
έθνους, τών προσπαθειών τών πολιτών του.

Ούτω ή προσπάθεια πρός κατάργησιν του πολλαπλου τών φόρων, μικράς κυρίας
άποδόσεως και άντιπαραγωγικών, και έμφανίσεως ένοποιημένων γενικών φόρων, έξυπη-
ρευτικών και τής καλύτερας άποδόσεως και τής άκοπωτέρας και όλιγώτερον όχληράς
έφαρμογής των ευρε την ολοκλήρωσίν της εις τό υιοθετηθέν νέον φορολογικόν σύστη-
μα, άπό άπόψεως άμέσων φόρων, του ένιαίου φόρου έπι του εισοδήματος. Τουτο έπε-
τεύχθη χωρίς νά άγνοείται και τό βασικόν πλεονέκτημα ένός ύπό έφαρμογήν φορολογι-
κού συστήματος ή ύπαρξις του όποιου έπιτρέπει την ίκανοποίησιν και τών άναγκών του
προϋπολογισμού του Κράτους, όσον και τών άναγκών τής τοπικής αυτοδιοικήσεως και
των άυτονόμων όργανισμών τών έξυπηρετούντων ειδικούς σκοπούς.

Έλαττώματα βεβαίως πάντοτε ύπάρχουν, ή έξουδετέρωσις των όμως πρέπει νά γί-
νεται είτε διὰ γενικής είτε διὰ μερικής άναθεωρήσεως, χωρίς όμως κίνδυνον μειώσεως
τής παραγωγικότητός του. Η τελειότης έπέρχεται έν τῆ έξελίξει διὰ τών επιβαλλομέ-
νων έκάστοτε μεταρρυθμίσεων και βελτιώσεων.

Δεδομένου όμως ότι τό Κρατικόν φορολογικόν σύστημα όσονδήποτε και αν ίκανο-
ποιη ή τās παρακρατικές ανάγκας, συμπληρούται διὰ του παραλλήλως ίσχύοντος φο-
ρολογικού συστήματος ύπερ τρίτων και δεδομένου ότι τό τελευταίον τουτο περισσότερον
του πρώτου έπεκτείνεται συνεχώς κατά τρόπον έπιβλαβῆ και διὰ τό όλον φορολογικόν
σύστημα τής χώρας και διὰ την άνάπτυξιν τής έθνικής παραγωγής, επιβάλλεται νά έξε-
τασθῆ μεθοδικώτερον ή άνάγκη τής ένιαίας κατευθύνσεως τής διὰ διαφόρους άνάγκας
και ειδικούς σκοπούς άσκουμένης φορολογικής πολιτικής.